

Scadawerth

Scadawerth is, voor zover bekend, de oudste naam op schrift voor het Friese dorpje Schraard.

Volgens overlevering is dit karakteristieke dorpje niet gesticht maar op een goed moment uit de hemel komen vallen. De compositie opent danook met een blik op de nachtelijke sterrenhemel waaruit al snel Schraard neerdaalt op aarde. Na deze enorme klap neemt het dorp vorm aan met in het middelpunt het belangrijkste gebouw; de gereformeerde kerk. Het snelle deel dat hierop volgt geeft de roerige geschiedenis van Schraard weer. De strijd om het bestaan, het gevecht tegen het oprukkende water, de oorlogen die het heeft meegemaakt en de animositeiten met de omliggende dorpen. Het langzame deel beschrijft het wonder van

Schraard. Omstreeks 1414 vonden de pastoor en zijn vicaris op het altaar in de kerk een bloedende hostie. De toenmalige Paus Johannes XIII erkende het mirakel onmiddellijk en besloot dat "zij die een offer zouden brengen aan het wonder een stukje van de eeuwige zaligheid verdienen". Deze verklaring leidde helaas niet tot een stormloop van pelgrimages. In dit langzame deel verschijnt op een gegeven moment het "schraard-accoord", een cluster opgebouwd uit de tonen A-B-C-D-Es. Het snelle slotdeel schetst de levendigheid en de bedrijvigheid van de bevolking die zich met name manifesteren in een rijk verenigingsleven. Ook de typische Schraardse, gekscherende humor komt erin voor. Psalm 150, dat door de hele compositie heen een belangrijke rol speelt, komt op het hoogtepunt van dit deel in al zijn glorie jubelend naar voren. Er is nog een korte blik op de sterrenhemel waarna het stuk met veel vaart naar het slot raast.

Scadawerth is geschreven in opdracht van de Christelijke Muziekvereniging Excelsior voor hun deelname aan het Wereld Muziek Concours in 2005.